

ditezi a le devasta, eü voü îndupleca cu înlesnire pe aceştiaşi ómenî a te petrece pênë la porţi¹.

IX. Dar ce să vorbesc ! Fi-va óre cu putinţă să te înduplece ceva? să te îndreptezi vre uă dată? să meditezi vre uă fugă? séü să te gândesci la un esiliü? Dea'ti zei nemuritorî un asemenea gând! Cu tóte acestea, chîiar daca, înspăimêntat de vocea mea, te vei îndupleca a merge în esiliü, vëz câtă furtună de ură attërna pe capul meü, de nu pentru timpul presinte, când memoria faptelor talle este recentă, cel pucin pentru viitor. Primesc bucuros şi acésta; destul numai ca acéstă calamitate să fie numai pe séma mea, şi să nu adducă dupe sine pericole pentru republică. Dar nici nu mai încape vorba ca tu să te revolţi vre uă dată în contra viþiilor talle, nici să te temî de pedépsa legilor, séü să cedezi intereselor republicei. Tu nu eþti om, Catilina, care de ruşine să te lepezî de turpitudinî, séü care de témă să te depărtezi de pericol, séü căruia raþiunea să'ti domolécsă furia.

Plécã dar, precum 'ti am spus-o addesea; şi de voiesci a escita ura în contra mea, inamicul têu, precum o declarî către toþi, mergi drept în esiliü: cu greü voü îndura strigătele ómenilor de vei face acésta de sine'ti, cu greü voü purta sarcina acestei ure₂ de te vei duce în esiliü din ordinea consolului. Daca din contra însã

---

1. — Allusiune ironicã la un us dupe care, când cetãþeni illustri séü magistraþi înalþi plecaü în cãlãtoriã, toþi clienþi şi amici lor le formaü cortegiü şi'i insociaü pênë la porþile urbei.